

EIBENTHAL

Do Eibenthalu přišli čeští osadníci z Plzeňska, Klatovska, Čáslavska a Berounska v takzvané druhé vlně kolonizace v letech 1826-1827. Doma prodali své veškeré statky a vydali se na strastiplnou cestu z Vídně po Dunaji až ke Staré Moldavě (Moldova Veche). Odtud byli povozy přepravováni až na místo určení.

Od přesídlení si slibovali zlepšení svých životních podmínek, byly jim totiž nabídnuty skvělé výhody: 10 let osvobození od služby v zemské obraně, 10 let daňových prázdnin a k tomu navíc zdarma obilí, dříví na stavbu domků a každé rodině 12 jiter půdy. Mnohé z těchto podmínek nebyly dodrženy, většina slibované obdělávatelné půdy byla ještě zalesněná. Protože však přistěhovalci neměli finance na cestu zpátky, museli se s novou situací vyrovnat, postavit nové domy, vykácet lesy a přeměnit je v pastviny a pole.

Samotný Eibenthal se několikrát stěhoval, první vesnice se rozkládala na kopci nad polohou té dnešní. Poté, co došly zásoby podzemní vody, se postupně přesunula až do údolí Tisovice. V roce 1912 zde byl vystavěn římskokatolický kostel, který je zasvěcen Sv. Janu Nepomuckému. Momentálně zde působí farář Václav Mašek, který v roce 2002 obdržel cenu Jana Masaryka za dlouholetou záslužnou práci pro krajany.

Do roku 2006 bylo mnoho místních obyvatel zaměstnáno v Baia Nouă v dole na antracit. Po havárii v srpnu 2006, kdy zde po sesuvu půdy v šachtě zahynuli dva horníci, byl však důl uzavřen a dnes je zde většina lidí bez práce. Ještě v roce 1934 zde žilo 600 obyvatel, dnes již jen necelých 400 a další odcházejí za prací do měst, do ČR a do dalších zemí.

převzato z www.eibenthal.eu, stránku spravuje OS

Dominanta Eibenthalu – katolický kostel z roku 1912 (foto Ivo Dokoupil)